

Luolamiehen tähtihetket

Kymmenkunta vuotta sitten olin Oulussa jonottamassa erään paikallisen pesäpallovaikuttajan 50-vuotispäivän vastaanotolle. Juttelin vieressä seisoskelleen radioselostaja Ari Steniuksen kanssa menneiden vuosien jääkiekkosuuruudesta Kai Suikkasesta.

Muistelin hymyssä suin Suikkasen Pohjois-Amerikassa hankkimaa lempinimeä ”Luolamies”, joka kieltämättä sopi hänen körmymäiseen olemukseensa, pelityyliinsä ja 1980-luvun pitkään tukkaansa. Muistelujani kuunnellessaan selostaja vaikutti hieman vaivaantuneelta, mikä johtui siitä, että jutun kohde seisojien jonossa heti takanamme.

Onneksi kaapin kokoinen Suikkanen oli ennestään tuttu kaveri, jolla ei ole itsetunto-ongelmia. Sellaiset tyypit osaavat ottaa tiettyyn rajaan asti myös itsensä huumorilla. Suikkanen ei ottanutkaan jutuistani nokkiinsa, vaan naureskeli kannaltani nololle tilanteelle.

Tänä keväänä Luolamies on Suomen jääkiekon suurin sensaatio. Suikkasen valmentama TPS on kaikkien yllätykseksi kiinni Suomen mestaruudessa, vaikka joukkueen nimilistä vaikuttaa osaksi vilttiketjuista kerätyltä. Vuoden valmentajan vallinnassa ei pitäisi olla vaihtoehtoja.

Jätkämäisen suorapuheinen Suikkanen huokuu aitoa innostusta, jota monelta virkamiesvalmentajalta on turha odottaa. Hän on vanhan hyvän ajan lätkäpersoona, jollaisia laji kaipaa robottimaisten ”tärkeintä-on-keskittyä-omaan-tekemiseen” byrokraattien sijaan.

Suikkanen on aina ollut kova tekemään töitä, mikä näkyy myös hänen joukkueeseensa takomassa asenteessa. Jääkiekkoilijana hän voitti Suomen mestaruuden Oulun Kärpissä 1981 sekä Turun Palloseurassa 1991 ja ennen kaikkea olympiahopeaa Calgaryssa 1988. Kyseessä oli suomalaisen jääkiekkoilun ensimmäinen arvokisamitali. Vaikka Suikkanen ei ollut mikään taitopelaaja, on syytä muistuttaa, että hänellä on edelleen Kärppien kaikkien aikojen maalintekennäytös SM-liigassa (175). NHL-ura Buffalo Sabresissa ei sen sijaan ollut menestys, vaikka meriitiksi voidaan laskea farmiliiga AHL:n mestaruus. Suikkanen totesi monesti aktiiviuransa jälkeen, että jääkiekon suhteen ”vati oli täynnä”. Miestä ei nähty lajin parissa lähes vuosikymmeneen, mutta sen sijaan hän loi menestyksensä uran Oulun Lipon toiminnanjohtajana. Suikkasen aikana oululainen pesäpallo eli kahden miesten mestaruuden kultakauttaan, joka päättyi vuonna 1998.

Viime vuosikymmenen mittaan Suikkasen veri alkoi vetää takaisin jääkiekon pariin. RoKin valmentajana Mestis jäi haaveeksi, mutta Kajaanin Hokissa irtosi Mestiksen voitto.

Suikkasen urassa on jo tähän mennessä legendan ainekset ja miehestä riittää tarinoita vaikka kirjaksi saakka, mutta monen pohjoisen kiekkoihmisen harras toive toteutunee vasta vuosien päästä. Jonain päivänä Suikkanen todennäköisesti astelee Raksilaan Kärppien päävalmentajana. Se olisi juhlava paluu kotiluolaan.

Julkaistu Pohjolan Sanomissa 24.4.2010